

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9So/94/2012
Identifikačné číslo spisu:	7011200637
Dátum vydania rozhodnutia:	30.10.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:7011200637.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej, v právnej veci navrhovateľa: V. V., bytom A., N. 17, zastúpeného JUDr. Ľubicou Višňovskou, advokátkou so sídlom Košice, Štúrova 20, proti odporkyni Sociálnej poisťovni, ústrediu, Ul. 29. augusta č.8, Bratislava, o úrazovú rentu, o odvolaní navrhovateľa, proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 4. mája 2012, č.k.7Sp/15/2011-35, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo 4.mája 2012, č.k. 7Sp/15/2011-35 m e n í tak, že rozhodnutie odporkyne číslo XXXXX-X/XXXX-B. z 24. mája 2011 z r u š u j e a vracia odporkyni na ďalšie konanie.

Účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo XXXXX-X/XXXX-BA z 24. mája 2011222-5705/2006 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“), ktorým odporkyňa podľa § 88 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení (ďalej len zákon o sociálnom poistení) rozhodla že navrhovateľ nemá nárok na úrazovú rentu, pretože v zmysle v dôsledku pracovného úrazu z 28. septembra 1983 nemá viac ako 40 %-ný, iba 10 %-ný pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd mal za preukázané, že rozsudkom bývalého Mestského súdu v Košiciach, č. k. 23 C/175/87-45 z 22. mája 1987, boli navrhovateľovi priznané finančné plnenia voči bývalému zamestnávateľovi z titulu náhrady škody vzniknutej mu pracovným úrazom z 28. septembra 1983, avšak nebola mu priznaná strata na zárobku vo forme opakujúcej sa mesačnej náhrady a teda k 31. decembru 2003 nebol poberateľom náhrady za stratu na zárobku, ktorá by sa mohla pretransformovať na tzv. úrazovú rentu v zmysle § 272 ods. 3 zákona o sociálnom poistení. Krajský súd vychádzal z obsahovo zhodných záverov posudku posudkového lekára Sociálnej poisťovne, pobočky Košice zo 16. mája 2011, ktorý bol základom pre vydanie preskúmaného rozhodnutia odporkyne, a posudku posudkového lekára Sociálnej poisťovne, ústredia z 12. júla 2011, v zmysle ktorých navrhovateľ nie je poškodený na účely § 88 ods. 2 zákona o sociálnom poistení, lebo v dôsledku

pracovného úrazu nemá viac ako 40 % pokles pracovnej schopnosti. Krajský súd nemal pochybnosti o objektívnosti týchto posudkov a dospel k záveru, že navrhovateľ nesplnil podmienky pre vznik nároku na úrazovú rentu.

Rozsudok krajského súdu napadol navrhovateľ včas podaným odvolaním. Namietal, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 písm. h) O.s.p., lebo krajský súd nedostatočne zistil skutkový stav, keďže nevykonával navrhovaný dôkaz - znalecké dokazovanie. Tiež nesúhlasil s názorom krajského súdu, že posudkoví lekári vykonávajú svoju činnosť na základe oprávnenia daného zákonom o sociálnom poistení, a že ich závery tým pádom môžu byť len správne a nemôžu sa myliť. Posudkový lekár si nevyžiadal lekárske správy od ošetrojúceho lekára, nepožiadala o odborné vyšetrenie lekára odborného očného lekára, spoľahol sa iba na skutočnosti uvádzané navrhovateľom a pri posudzovaní vychádzal iba z dokladov o zázname o úraze z roku 1983. Nie je preto zrejmé, akým spôsobom bez odborného vyšetrenia dospel k záveru, že k zmene zdravotného stavu, týkajúceho sa videnia u navrhovateľa nedošlo a že jeho schopnosť vykonávať prácu je znížená iba o 10 %. Posudkový lekár MUDr. A. je pritom internista, a nie je očným lekárom. Náhrada za stratu na zárobku navrhovateľovi v minulosti nepatrila, keďže v tom čase stratu na zárobku nemal. Krajský súd sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s tou skutočnosťou, že po preradení na inú prácu mu pôvodný zamestnávateľ, t.j. ČSAD n. p. Košice vyplácal rozdiel medzi dosahovanou mzdou a mzdou, ktorú dosahoval pred vznikom pracovného úrazu. Žiadal preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie odporkyne zruší a vec jej vráti na ďalšie konanie.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa poukázala na to, že posudkoví lekári dospeli k zhodnému záveru o iba 10 %-nej miere poklesu pracovnej schopnosti navrhovateľa s tým, že po určitom, asi jeden rok trvajúcom období od úrazu sa navrhovateľ adaptoval na monokulárne videnie (s korekciou na pravom oku) a bol naďalej schopný vykonávať prácu automechanika, pričom jeho preradenie na inú prácu nie je objektívne zdokumentované ani medicínsky odôvodnené. Navrhované doplnenie dokazovania znalcom preto považovala za neopodstatnené. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil a odvolaniu navrhovateľa nevyhovel.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok bez pojednávania v súlade s § 250ja ods.2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa je potrebné vyhovieť.

Predmetom preskúmania bolo rozhodnutie odporkyne o úrazovej rente.

Navrhovateľovi bolo v roku 1983 operačne odstránené cudzie teliesko, ktoré mu preniklo do ľavého oka pri pracovnom úraze dňa 28. septembra 1983. Neskôr došlo k atrofii ľavého oka a k následnej slepote ľavého oka. Podľa očného nálezu z marca 2011 ľavé oko je bez svetlocitu, pravé oko je ďalekozraké s korekciou, zraková ostrosť je v norme, zdravotný stav je trvalý.

Poškodený na účely poskytovania úrazových dávok je zamestnanec, ak utrpel pracovný úraz alebo sa u neho zistila choroba z povolania (§ 83 zákona o sociálnom poistení).

Poškodený má nárok na úrazovú rentu, ak v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania má viac ako 40-percentný pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca a nedovršíl dôchodkový vek alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok (§ 88 ods.1 zákona).

Pokles pracovnej schopnosti sa na účely § 88 ods. 1 posudzuje v súvislosti s plnením pracovných úloh uvedených v § 8 ods. 4 zákona alebo v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh, alebo v priamej súvislosti s týmito činnosťami (§ 88 ods.3 zákona).

Podľa § 8 ods. 4 písm. a) zákona plnením pracovných úloh je výkon pracovných povinností vyplývajúcich z pracovného pomeru.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že pre posúdenie nároku na úrazovú rentu je rozhodujúci pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť. Doterajšou činnosťou v zmysle uvedeného bola u navrhovateľa práca opravára (automechanika), pri výkone ktorej utrpel dňa 28. septembra 1983 pracovný úraz.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že k 31. decembru 2003 navrhovateľ nepoberal náhradu za stratu na zárobku. Taktiež nebolo sporné, že následkom pracovného úrazu je strata zraku na jednom oku.

Z obsahu posudkov posudkových lekárov však podľa názoru odvolacieho súdu nie je zrejmé, ako sa posudkoví lekári vysporiadali s popisom a náplňou pracovnej činnosti automechanika a požiadavkami na výkon takej činnosti. Ich záver, že navrhovateľ je naďalej schopný túto prácu vykonávať pri iba 10%-nom poklese takej schopnosti, nie je dostatočne podložený, a preto posudky nepovažoval za úplné. Z uvedeného dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne nie je založené na dostatočne zistenom skutočnom stave, preto rozsudok krajského súdu zmenil a rozhodnutie odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie (§ 250ja ods.3 v spojení s § 250j ods.2 písm. c/ O.s.p.).

V ďalšom konaní odporkyňa doplní dokazovanie a zadováži si posudok znalca z odboru pracovného lekárstva (kliniky pracovného lekárstva) o poklese schopnosti navrhovateľa vykonávať doterajšiu činnosť vzhľadom na „jednookosť“ a jej prípadný vplyv aj na zhoršenie zraku na pravom oku (zhoršenie krátkozrakosti z udávaných -1,00 na -4,5 dioptrií). Až po doplnení dokazovania v naznačenom smere znovu rozhodne o tom, či navrhovateľ má alebo nemá nárok na úrazovú rentu podľa § 88 zákona.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s §224 ods.1 v spojení s §151 ods.1 O.s.p. tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo odporkyňa v tomto konaní nebola úspešná a navrhovateľ náhradu trov prvostupňového konania nevyčísľil a náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.